

til at oprøre Følelserne i Anledning af dette Spørgsmaal, naar man erkender, at det er Hovedsagen. Thi hvis man erkender, at dette er Hovedsagen, kan man ikke med stærke Ord bebrejde nogen, at kan skønner, at denne Straf bør indføres, fordi den en hensigtsmæssig, ligesom man heller ikke med stærke Ord kan bebrejde andre den Mening, at den ikke bør indføres, fordi den er uhensigtsmæssig. Og naar jeg i mit Foredrag, der blev fremført som en Replik til det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), har brugt stærke Ord, var det ikke over for Lovens Modstandere i Almindelighed. Jeg udtalte den Gang udtrykkeligt: „Nu er det ganske naturligt, at der er delte Meninger om Hensigtsmæssigheden af at anvende Legemsstraf over for Bøller og Sædelighedsforbrydere“. De, over for hvem jeg brugte stærke Ord — jeg citerer nu — var over for dem, „der mene, at selv om Legemsstraf for Bøller maatte være hensigtsmæssig til at forhindre Bølleoverfald og beskytte fredelige Borgere, er denne Straf oprivende og uretfærdig“. Det er dem, der kastede saadanne Brandfakler ind i Debatten, som jeg protesterede imod. Det glæder mig, at det ærede Medlem for Kalundborg ikke havde til Hensigt at give Debatten denne Karakter, og jeg kan for saa vidt altsaa lade dette Spørgsmaal ligge, efter at jeg har pointeret, hvem jeg udtalte mig om. Jeg udtalte mig om dem, som ville benytte denne Sag til at sætte politisk Skel. Jeg tør maaske i dette Øjeblik gaa ud fra, at saadanne nu ikke findes i denne Sal. Men paa det Tidspunkt, da jeg talte, var der Grund til at tro, at saadanne fandtes.

Jeg vender mig nu til Sagen og vil da fremhæve, at mange af de Argumenter, der ere førte i Ilden, og som man mente, vare de, der gjorde mest Indtryk, maa falde døde og magtesløse til Jorden, naar man fastholder Hovedsynspunktet. Det ærede Medlem fra Thisted (N. Andersen) udtalte, at han fandt Legemsstraf for grove og gentagne Voldsforbrydelser modbydelig, og at han derfor ikke vilde være med til at anvende denne Straf for saadanne Forbrydelser. Men det ærede Medlem kunde paa den anden Side meget vel gaa med til at anvende Legemsstraf som Disciplinærstraf i Strafanstalterne, ogsaa i

videre Omfang end i det beskudne, hvori Straffen foreslaas i dette Lovforslag. Den Modsigelse, der her er til Stede, er aabenbar. Er Legemsstraf for modbydelig til at anvendes i de Tilfælde, hvor man staar over for grove og gentagne Voldsforbrydelser, maa den ogsaa være for modbydelig til at anvendes i det andet Tilfælde. Men det er klart, at naar Spørgsmaalet kun er et Hensigtsmæssighedsspørgsmaal, maa saadanne Kraftord, som „modbydelig“ falde til Jorden. Vi ere vistnok alle — baade de, som finde denne Straf hensigtsmæssig og derfor ville stemme for den, og de, som finde den uhensigtsmæssig og derfor ville stemme mod den — enige om at erkende, at denne Straf ikke er tiltalende for civiliserede Menneskers Følelser. Det behøve vi ikke at tvistes om. Dog, det betyder ikke noget. (Afbrydelse). Det betyder ikke noget *væsentligt*, naar det af Ordføreren fra den anden Side siges, at Spørgsmaalet her er om Hensigtsmæssighed eller Uhensigtsmæssighed. Naar der siges saaledes, bliver Spørgsmaalet, om denne Straf har det frastødende, som de Straffe i det hele have, der tilsigte at bibringe Forbryderen Lidelser. Saadanne Straffe anvendes, ikke fordi vi føle Tilfredshed ved, at Mennesker skulle lide, men vi anvende dem, hvor vi tro, det er hensigtsmæssigt for Beskyttelse af de fredelige Borgere i Samfundet. Naar det ærede Medlem fra Thisted peger paa den staaende Arrest, og naar det ærede Medlem for Københavns 3die Valgekreds ogsaa gaar med til Anvendelse af staaende Arrest som Disciplinærstraf i Strafanstalterne — jeg skal her indskyde den Bemærkning, at dette netop er et Punkt, hvor det sidst nævnte ærede Medlem har taget Initiativet —, skal jeg udtale, at jeg kender ikke til staaende Arrest, men ved Juristmødet i Kristiania udtalte Inspektør Ammitsbøll, at denne Straf var værre end legemlig Revselse, og derfor fraraadede han at gaa dertil, og siger: Saa hellere bruge legemlig Revselse.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (Neergaard) sagde, at han lagde særlig Vægt paa det Indtryk, man fik, naar man overværede Udførelsen af en legemlig Straf. Jeg vil sige dertil, at jeg ikke har haft Lejlighed til at overvære en saadan. Jeg